

# Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2026/1



*„Az Úr csodásan működik”*

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

## Hálaadás 2025 áldásaiért (folytatás)

Kiscsoportjaink a szokott rend szerint működtek, de újak is indultak: Egyetemista kör, Anyakör, Haladó bibliaiskola és Hitmélyítő irodalomterápia. Ősztől havonta tartunk istentiszteletet a Pallagi úti időszotthonban. Az ifisek csendes hétvégével indították a tanévet Berekfürdön. Az új ifi Haggeus néven alakult meg, alkalmait a Gedeon ifivel együtt tartják, péntekenként további három ifjúsági csoport találkozik. Élve az „Ifjúság szolgálatának éve” lehetőségeivel, fiataljaink közül többen vettek részt ifivezető képzésen.

Hetente tartottunk bibliaórát és imakört, valamint kilenc felnőtt bibliakört. Kétheti és havi rendszerességű körök is működtek, pl. Váloháló, Házaskör, Apakör, Kisgyerekesek és Családok köre. A kamarakórus és a zenekar több alkalommal szolgált istentiszteleteinken, kéthavonta tartottunk énektanítást.

## Otthon a templomban

2025-ben többféle formában megemlékezünk Bolyai utcai templomunk felszentelésének ötvenedik évfordulójáról: áprilisban a lelkészbeiktatás alkalmával, nyáron az Összetartozásunk napján és a gyülekezeti táborban, több újságcikkkel és számos facebook-posztal, rajz- és fotópályázattal, s legutóbb a gyülekezeti hétvége novemberi programsorozatával. 2025. november 14-én tartottuk annak a kiállításnak a megnyitóját az Egyetemi templomban, amely templomunk tervezője, id. Kálmán Ernő és fia, ifj. Kálmán Ernő templomépítészeti munkásságát mutatta be. A kiállítás megnyitójának három előadását szerkesztett formában e mostani lapszámunkban közöljük. November 15-én *Az Úr csodásan*

Választói névjegyzékünkben 1182 egyházfenntartó szerepel. Gyülekezetünk működését alapvetően tagjaink járulékaik, a perselypénz és céladományok biztosítják. Külső forrásból fedezhetjük a hitoktatók óradíját, illetve alkalmilag pályázati forrásokhoz is hozzájutottunk. Közvetett támogatást jelentett, ha valaki az SZJA egyik 1%-át a „Nagyerdei Egyházközségért” alapítvány javára ajánlotta fel. Ezeket felül köszönjük tagjaink természetbeni felajánlásait és önkéntes szolgálatait.

Maradjunk kitartóak az Ige hallgatásában, keressük a ránk bízott evangélium terjesztésének új útjait, és minden dolgunk szeretetben menjen végbe!

*Németh Áron, lelkipásztor*

*működik* címmel a főgondnokunk által írt és rendezett gyülekezettörténeti színdarabot tekinthettünk meg. A múltidéző darabhoz kerekasztal-beszélgetés is kapcsolódott, melynek díszvendége Éliás Sára, egykori lelkészünk, Éliás József lánya volt. A beszélgetést követő szeretetvendégségen vele együtt fújhattuk el a gyülekezet törtéjének ötven gyertyáját. Vasárnap úrvacsorás istentiszteleten adtunk hála Istent megtartó szeretetért, ekkor csendült fel kántorunk új szerzeménye is: *Az Úrnak irgalmát örökké énekelem...*

*(A Szerk.)*

## Templomépítészeti: a hit látható formája

A Bolyai utcai református templom felszentelésének ötvenedik évfordulóját ünnepeljük ma. Számomra különösen meghatározó ez az alkalom, hiszen a templom édesapám, id. Kálmán Ernő építészeti munkásságának egyik kiemelkedő darabja, s egyben életművünk szimbolikus középpontja is.

Ez a kiállítás kettőnk templomépítészeti örökségét mutatja be: apámét, aki a kommunista időszak legnehezebb éveiben is hű maradt hitéhez és hivatásához, és az enyémet, aki, e hagyományt folytatva, a közösségépítésre helyeztem a hangsúlyt az új időkben.

Apám munkássága az 1960-as években bontakozott ki, egy olyan korban, amikor az egyházi életet erőteljesen korlátozták. A Rákosi-korszakban a hatalom a vallás visszaszorítását tűzte ki célul: a kereszteleköléből névadó ünnepségek, a karácsonyból fenyőünnepek lettek, és az új városokból teljesen hiányoztak a templomok. Az 1956-os forradalom után azonban lassan enyhülés következett. A protestáns egyházak nyugati kapcsolataik, különösen a holland református közösségek támogatásai révén új lehetőségek nyíltak a templomépítésre is.



*Ötven gyertya*

Apám ezekben az években kezdett el templomokat tervezni. Művészetét mindig a racionalitás, az arányérzék és a funkcionális tisztaság jellemezte. Tudatosan mellőzte a díszítést és a reprezentációt – épületei egyszerre tükrözték a kor puritán viszonyait és a protestáns hit belső fegyelmét. Úgy tervezte a templomokat, hogy azok ne csupán szertartási helyek, hanem a közösség valódi otthonai legyenek.

Apám gyermekkorától a fa és az építés világában élt: nagyapám asztalosmester volt, tőle tanulta meg a kézművesség tisztelőt. Ezt a szemléletet vitte tovább a Budapesti Műszaki Egyetemen, majd egész életében. A templomépítés számára nem pusztán szakma, hanem hivatás volt – a hit, a közösség és az építészet összefonódása.

A tiszta, dísztelenségében is időtálló szemlélet tette lehetővé, hogy templomai ma is eredeti rendeltetésüknek megfelelően működnek, építészeti értékük pedig változatlanul érvényes maradt.

Korai munkái, mint például a tiborszállási templom, egyszerűségükkel és emberközeli arányaikkal a helyi közösség identitását erősítették. Később a városi templomokban, köztük a Bolyai utcai templomban ezt a puritán szemléletet továbbfejlesztette. Ez az épület egyszerre modern és hagyományos: városi környezetben is képes bensőséges, spirituális teret teremteni. Számomra mindig is ez az épület jelentette az apai örökség esszenciáját – a hitből fakadó rendet és a tiszta építészeti gondolkodást.



Beszélgetés Éliás Sárával

A bocskaiakerti ökumenikus templom apám életművének másik mérföldköve. Itt a különböző felekezetek együttélése nemcsak vallási, hanem építészeti értelemben is új minőséget teremtett – valódi közösségi tér született.

Az 1990-es évektől kezdtem én is templomokat és gyülekezeti épületeket tervezni, természetesen volt, hogy apám szellemiségét viszem tovább, de már egy új korszak kihívásaira keresve választ. Számomra az építészet nemcsak terek, hanem közösségek építését is jelenti. Ezért vált meghatározóvá munkámban az idősök otthonainak tervezése, ahol a templom és a gyülekezeti tér nem különül el az élettértől, hanem annak szerves része.

A debreceni Méliusz Juhász Péter Református Idősek Otthona, vagy a budapesti Kálvin János Református Idősek Otthona számomra azt bizonyítja, hogy a templom nem csupán a vasárnapi istentiszteletek helye – hanem az élet mindennapi ritmusába ágyazott, lelki és közösségi otthon. Ugyanez a gondolat vezetett a pesthidegkúti református templom tervezésekor is, ahol új típusú terek létrehozására törekedtem – még ha a gyülekezeti élet ott nem tudott is olyan erősen kibontakozni, mint Debrecenben.

Megtanultam, hogy az egyházi építészet sikere nemcsak az építész munkáján múlik, hanem a közösség hitének erején is. A legszebb templom is akkor él igazán, ha megtelik élettel, imádsággal, összetartozással.

Apám és az én életművem így kapcsolódik össze: két generáció története, amelyben a fa illatától indulva a modern templomépítészig jutottunk. Számomra az építészet mindig is a hit látható formája volt – a tér, amelyben az ember otthon lehet Isten előtt.

*dr. Kálmán Ernő, építész*

## Missziói építkezés

*Milyen az egyén lelki fejlődésének az útja? „Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá...” (1Pt 2,5) ige alapján kétféle építkezésről szeretnék most beszélni. A lelki és a fizikai építkezésről, amelyek azonban szorosan összekapcsolódnak.*

Az egyén lelki útját, formálódását leírhatjuk a koncentrikus körök képével. A világban élő, vallásos neveltetést nem kapott emberek egyszer csak elkezdnek érdeklődni a keresztyénség iránt, ezért otthon, titokban vallási műsorokat, internetes honlapokat kezdenek el nézegetni, majd templomokat kezdenek látogatni. Később, hitre jutva, gyülekezeti taggá válnak, részt vesznek a közösség szolgáltatásában. Idővel bekapcsolódhatnak a különböző vezetési feladatokba is. E koncentrikus körök – és az életük – közepén az Ige, a Krisztus kell, hogy legyen. Ezt a folyamatot lerajzoló képet nevezem Érdeklődéstől elköteleződésig ábrának. Ez a személyes lehetőség és felelősség területe. Az ábra egyébként megtalálható a gyülekezeti honlapunkon is.

*Hogyan segíti a gyülekezet az egyén lelki növekedését?* Ez a szolgálat egy virághoz hasonló képpel szépen megrajzolható. A *Gyülekezeti virágnak* nevezett kép az előbb említett ábrához hasonlóan koncentrikus körökre épül, és azon belül vannak dupla sorban a virág szirmjai. A körök az egyén lelki útjának különböző szintjeit, a szirmok pedig az azt segítő, különböző gyülekezeti alkalmakat jelentik. Egy példával szeretném ezt szemléltetni. A bibliai neveltetést nem kapott ember éli életét a világban, és ez a szülő a gyermekét mégis beírta hitoktatásra, mondván, ha én nem, hát legalább a gyermek kapjon egy kis vallásoktatást. Ezen keresztül egyszer csak feltámad a szülőben is az érdeklődés, és gyermekével járni

kezd a hasonló lelki helyzetben lévőknek tartott „Családi istentiszteletre”. Rájön saját ismereteinek hiányosságára, és hamarosan az alapozó hitismereteket adó és megtérésre hívó bibliaiskolai csoport tagja lesz, és felnőttként önként keresztkedik, illetve konfirmál. Jó pár ilyen lelki utat bejárt tagja van gyülekezetünknek. Természetesen a különböző szirmok jelölik a különböző életkorúaknak tartott többi kiscsoportos alkalmakat.

*Hogyan misszionált, építkezett az ógyház?*

Ha megvizsgáljuk az üldözések évszázadai után, a IV. századtól kezdve az ógyház által épített templomokat (Pl. a horvátországi Porrec; a régi római Szent Péter bazilika stb.), akkor megdöbbenve láthatjuk, hogy a lelki életnek megfelelő gyülekezeti központokat építettek. Ezek három részből álltak: 1.) az oszlopcsarnokkal körülvett udvar, melyet átriumnak



Kiállítás megnyitó az Egyetemi templomban

neveztek, és ez volt a (felnőtt) hittanosok, veze-  
klők helye; 2.) a következő a narthex (elő-  
csarnok), ahol a bibliai oktatást kapott megte-  
rő felnőtteket megkeresztelték, befogadták a  
gyülekezetbe; a 3.) épületrész pedig volt maga  
a templom, a tagok úrvacsorai közösségének  
a helyszíne. Láthatjuk tehát, hogy még építé-  
szetileg is komolyan vették a lelki növekedés  
három fontos lépcsőjét. A reformáció vissza-  
igazította a tant a Szentíráshoz, és a meglévő,  
már nagyrészt átrium és narthex nélküli tor-  
nyos templomokat belülről igeközpontúan át-  
rendezte, középre helyezve az úrasztalát és a  
szószéket, amit körülvevő a gyülekezet. A ké-  
sőbbi protestáns templomépítészet pedig nap-  
jainkig keresi a misszióknak alkalmasabb temp-  
lomformát. Volna mit tanulnunk a misszióját  
még komolyan vevő ógyháztól a lelki és fi-  
zikai építkezés vonatkozásában is.

*Milyen most a nagyerdei templomunk?* Egy-  
kori otthonunk, a Borsos József tervezte Egye-  
temi templom kényszerű elvesztése után, a  
diktatúra idején 1975-ben mégis megépült a  
Bolyai utcai templomunk, ez sokkal kisebb,  
mint az előző. Azonban a tervező, id. Kálmán  
Erő építész több mindent „átmentett” abból.  
A templom homlokzati tömegszerkezete, a

padok félköríves elhelyezése, a kazettás meny-  
nyezet, a hosszú és keskeny ablakok stb.

Új karzattal bővítettük 1995-ben a Bolyai  
utcai templomot, három év múlva pedig beve-  
zettük a vasárnap délelőtti másikatentiszteletet  
is. Az Egyetemi templom visszaszerzése után,  
2008 táján nyílt meg a lehetőség a Bolyai utcai  
templomunk újragondolására, bővítésére, me-  
lyet szintén id. Kálmán Erő építésszel vihettünk  
végbe. A már meglévő épületegyüttest próbáltuk  
a fent felvázolt missziói gondolkodásnak meg-  
felelően nemcsak tovább bővíteni, hanem kis-  
sége átalakítani is, hogy segítség legyen az egyén  
és a közösség lelki növekedésében. Az átrium  
(előszoba a gyülekezetbe) megépítése lehetősé-  
get adott arra is, hogy sok más program mellett  
ott tartjuk a már említett Családi istentisztelete-  
ket, az egyik teremben pedig a Bibliaiskolát. A  
mai épületegyüttes a több mint húsz, különbö-  
ző generációhoz tartozó csoportnak és program-  
nak biztosít helyszínt, hogy sokan otthon lehes-  
sünk a templomban. Mint élő kövek mi is épül-  
jünk fel így egyénként és közösségként is lelki  
házzá, hogy lelki áldozatokat mutassunk be az  
Úrnak, és építsünk lelki növekedést és épülést  
segítő gyülekezeti központokat.

*Püski Lajos, ny. lelkipásztor*



*Évkező ifjalkalom*

## Miért szép a templomunk?

Látnod kell! – Ki szokta ezt mondani a temp-  
lomunkról, amikor arról beszélget a Debre-  
cenben először járó vendégével, hogy mit ér-  
demes megnéznie a városban? Egészen keve-  
sen lehetnek. Talán az építészek a hozzájuk lá-  
togató építésznek. Ha a nálunk járó utazó  
keresztény, nagyobb eséllyel vetjük fel, hogy  
vasárnap jöjjön velünk az istentiszteletre, mert  
hallhatja a lelkipásztorokat, láthatja, milyen  
az, amikor közösen imádkozik, énekel, együtt  
van a Nagyerdei Gyülekezet ezek között a fa-  
lak között. De kinek jutott az eszébe, oldalán  
a városra kíváncsi ismerőssel, a Nagytemp-  
lomból, a Kollégium Nagykönyvtá-  
rából vagy a Munkácsy-trilógiától  
távolodóban, hogy megmutassa még  
a Bolyai utcai templomot is?

Pedig a templomunk szép. Nem-  
csak érdekes – a története vagy a  
modern stílusa miatt –, nemcsak  
kedves – mert a miénk –, hanem  
szép is. Ebben biztosak lehetünk.  
És azt sejtem, hogy minden, ami  
szép benne, minden, ami hozzájá-  
rul ahhoz, hogy ez az építmény az  
építészeti alkotások közé tartozik,  
az az arányaiból és a letisztultsá-  
gából ered.

*A templomunk tiszta szerkezetű  
istentiszteleti tér. A reformáció tisz-  
tulási mozgalom volt. Hitvitáinkban  
reformátor őseink a Biblia segítségével tisz-  
tázták a valóban lényeges hitelveket és az is-  
tentisztelet lényegét. Nekik köszönhetően a 16.  
század óta világosan megfogalmazható, hogy  
az egyház alapvető feladatai a keresztség és az  
úrvacsora szentségének kiszolgáltatása, illetve  
az ige hirdetéséről szóló istentisztelet. Ennek  
megfelelően a protestáns istentisztelet letisz-  
tult liturgiát követ: az összegyűlő lelkészek és  
hívők legfőbb célja az ige hirdetése és meg-  
ismerése. Néhány építész kortársuk már öt-  
száz éve elkezdett gondolkodni arról, hogy  
milyen terek alkalmasak igazán a keresztség,*

az úrvacsora és az ige hirdetés-központú isten-  
tisztelet számára. Az első protestáns templom-  
tervezők és a nyomukban járó építészek ötszáz  
éves kérdése: miként tervezhető meg az a tér,  
amely a legjobban segíti, hogy a gyülekezet  
minél több tagja (egyrészt) imádságos figye-  
lemmel jelen lehessen Krisztus új gyermekei-  
nek keresztelésénél, (másrészt) lélekben egye-  
sülhessen Krisztussal az úrvacsorában, (har-  
madrészt) jól lássa az ige hirdetőt, illetve jól  
hallja az igét és annak magyarázatát? Ehhez  
a sokszázados kereséshez tartozik a Bolyai ut-  
cai református templom, amelynek szerkeze-



*Templomkerti szolgálat*

te egészen lényegre törő: öt tiszta tömegű, fe-  
hérrre festett hasáb, amelyet egy görögkereszt  
alakú alaprajzra építettek fel.

*A templomunk arányaival segíti az istentis-  
zteleteinket. Ebben a tisztarajzú térben közvet-  
lenül tudnak érvényre jutni azok a ritmusok,  
amelyeket a csarnoktérből nyíló mellékterek,  
a padosorok, orgonasípek és mennyezetkazetták  
diktálnak. Aki vett már úrvacsorát orgonaszó-  
ra a nagyerdei gyülekezetben, a saját testében  
érezhette ezt a ritmust. Igazán csak a lomb-  
hullatás utáni hónapokban, a Bolyai utca túl-  
oldaláról – vagy régi felvételeket, különösen*

fekete-fehér fotókat nézve – lehet észrevenni, hogy az arányok játéka nem áll meg a templom külsőbenél. Átjárja az épület teljes tömegét, amelynek öt hasábjára és tornya úgy sorakoznak egymás mellett, mint egy hatfokú skála hangjegyei. Közös, hatosztatú tömegüket egyszerre jellemzi a szimmetrikus, biztos rend és valamiféle dinamika, amely a hasábok változó méretéből és lépcsőzetes elhelyezéséből táplálkozik. Minden templomot, amely vonzza a tekintetünket, harmonikus arányok szerint szerkesztett meg a tervezője. Viszont amíg a gót dómok homlokzatát a magasba törő csúcsívek és a milliónyi köcsipke, a barokk emlékeket az egymásba fonódó tojásdad formák, kagylók és angyalok is beburkolják, addig sok modern épület – köztük a mi templomunk – homlokzatzdíszítését maguk a tiszta arányok jelentik.

*A templomunk letisztult és arányos tereiben különlegessé válnak a fények és a részletek.* Isten nagygyermei házában jut hely a díszítőformának is. Keresni kell őket, de aki rácsodálkozik a tizparancsolat tételeit hirdető táblák rozettáira, a toronycsúcs szoborszerű megformálására vagy a tetőablakot fentről kerítő koronaszerrű rácsra, annak ezek a részletek több örömet adnak, mintha egy olyan hagyományos templomban látná őket, ahol a díszek látványa uralodik a tiszta térélmény felett. Az istentiszteleti

helyünkön hasonlóképpen nagyobb ereje van a természetes fénynek. Egyenesen jelképes értelmet nyer, amikor a villanyfényvel nem kell versenyeznie, és szabadon eshet a templomtér közepébe, a görögkereszt alaprajz két szárának találkozásához a tizenkét mennyezeta-blakon keresztül. A legragyogóbbnak viszont akkor hat, amikor magas, tömött sugárban ömölhet be a két keleti épülethasáb között, a szalagablakon keresztül az úrasztalára. Az oltárra, úrasztalára ömlő napfény minden templomnak a díszé, de az okosan szerkesztett modern templomokban, mint a miénkben, még annál is elvenebbnek hat, mint egy sok-sok ornamenssel ékes székesegyházban.

Hálások lehetünk idősebb Kálmán Ernőnek, hogy megtervezte; a gyülekezet első nemzedékeinek, hogy az arányait és tisztaságát megőrizték; és főként hálások lehetünk a megtartó Istennek azért, mert jóra fordította azt a gonosz elképzelést, amit az állampárt a cinkosával dolgozott ki annak érdekében, hogy elvegyék az Egyetemi templomot! Így ma kettő modern és szép református templom állhat a Nagygyermei dőn. A Bolyai utcai templom felszentelése után ötven évvel a mi feladatunk könnyebb, mint az előttünk járóké: nekünk csak fenn kell tartani mindkettőt élő istentiszteleti helyként és élő műemlékként.

*dr. Veress Dániel, művészettörténész*

## Hat hónapja Szikszón

Arra kaptam felkérést, hogy az eddigi, Szikszón töltött időmről írjak néhány gondolatot. 2025 első felében több fájdalmas veszteséget kellett megélnünk. Sok nehézség jellemezte ezt az időszakot. Reménységünk, hogy Isten a sebeket is áldássá tudja formálni – csak hagyjunk neki időt és teret.

Szikszóra érkezésünkkel ott volt bennünk a remény a jövővel kapcsolatban, és ott volt bennünk az a szeretet is, amellyel a nagygyermei gyülekezeti tagok elengedtek bennünket.

Nagy meglepetésekben volt részünk, amiért hálások vagyunk. A legnagyobb és legmeghatózóbb meglepetés az volt, hogy nagy szeretettel fogadtak minket. Erre nem voltunk felkészülve. Ez a szeretet sok mindenben megnyilvánult.

A presbitériumnak nagyon fontos, hogy a családjuk megfelelő körülmények között éljen. Nemcsak az érkezésünkkel figyeltek oda ránk, hanem azóta is folyamatosan tapasztaljuk a gyülekezeti tagok gondoskodását.

Sok szolgálatkész gyülekezeti taggal találkoztunk. Csak egy példát említek: a költözés után, július első hetében gyereket tartott a gyülekezet. Alig ismertünk valakit, így volt bennünk némi félelem is a hét kapcsán, de a gyülekezeti tagok mindent elintéztek. A napi háromszori étkezés biztosításához, a környezet kialakításához, a délutáni programokhoz mindenre akadt vállalkozó. Azóta is sokszor tapasztaljuk, hogy néha még szólni sem kell, és valamilyen feladat máris megoldódik. Az előttünk álló feladatok egy része túl nagyra tűnik, de néha mintha a szellő fuvallatával érkezne a megoldás is.

Hálások vagyunk, hogy bíznak bennünk; félelem nélkül, bátran oszthatjuk meg ötleteinket, meglátásainkat. A presbitérium támogató környezetet biztosít számunkra.

Fiaiunk Szikszón kezdtek iskolába járni, és hálások vagyunk, hogy sikerült beilleszkedniük. Zeneiskolába a szomszédos településre járunk át. Dóra most kezdte el a bölcsődét.

Korábban nem gondoltuk, hogy bölcsődébe adjuk, de egyrészt fizikailag távol kerültünk a nagyszülőktől, másrészt nagy igény van Mártára. Nagy újdonság eddigi szolgálati helyeinkhez képest, hogy a többszólamú kórus vezetését tőlünk – egész pontosan Mártától – várják.

Hálások vagyunk, hogy októberi gyülekezeti kirándulásunk alkalmával a Nagygyermei Gyülekezet helyet biztosított ebédünk elfogyasztásához. Jól esett tagjainknak az a szeretet, amellyel fogadtak minket. A szívélves vendéglátást a kirándulóink sokáig emlegették.

Köszönjük a nagygyermei gyülekezeti tagok látogatásait, üzeneteit és imádságait. Tapasztaljuk az imádságok megtartó erejét – nagy szükség van rájuk.

*Szabó Pál, lelkipásztor  
(Szikszói Református Egyházközség)*



## Merre tartasz? Ifjúsági utcamisszió

December 3-án délután egy csapat nagyerdei ifis, ifivezető, lelkes és vendég teológus a Csokonai Gimnázium diákjait szólította meg az utcán.

A ifjúság szolgálatának évében az év utolsó országos akciójának keretében arra kapott támogatást a gyülekezetünk, hogy olyan fiatalokhoz próbáljuk elvinni az evangélium örömhírét, akik még nincsenek szoros kapcsolatban Istennel és az ő népével.

Három állomás mellett állhattak meg a fiatalok, ahol elmondhatták a véleményüket többek között arról, hogy van-e élet a halál után, lehet-e személyes kapcsolatot kialakítani Istennel. Végiggondolhatták egy ugróiskola segítségével, hogy az életükben milyen értékrend alapján szeretnének haladni, hogyan döntenének bizonyos kérdésekben, egy gondolatfalon pedig megjeleníthették örömeiket, kéréseiket, nehézségeiket.

A program tartalma mellett ugyanolyan fontos volt, hogy találkoztak gyülekezetünk fiataljaival, akiktől egy evangéliumot is kaptak könyv formájában ajándékba. Ebbe a gyülekezet meghívóját is elhelyeztük, és szóban is meghívtuk őket a december 12-ei ifire. Ez az alkalom egy olyan nyitott ifi volt, ahová bárki eljőhetett, aki nem járt még ilyen közösségben.

Nagy öröm volt látni ifiseink lelkes mosolyát, kedves bizonyágtételét és az iskolából kilépő diákok nyitott érdeklődését, meglepettségét, akár meghatottságát.

Hisszük, hogy ez az egyedülálló akció a saját fiataljaink szolgálatkészségét és hitét erősítette, ugyanakkor azok, akik akár csak egy percre, akár hosszabb időre megálltak, olyan magokat kaphattak a szívükbe, melyeket Isten gondoz tovább, és ha Neki tetszik, mi is részesek lehetünk majd az aratásban.

*Bertha Zoltán, lelkipásztor*



## Imádság Éve

„Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten.”  
(Zsolt 46,11)

Előfordult-e már, hogy amikor egy nehéz nap után, a csúcsgorgalmon átküzdvé magad bees-tél egy bibliaórára, vagy egy nehéz dolgozat tételsorán bosszankodva mégis elmentél ifire, előfordult-e már veled, hogy megremegett a lábad, vagy fátyolos lett a hangod, mert meg-érezted, hogy a jelenlévőkön kívül ott van ve-letek maga a Szentlélek Isten?

Előfordult-e már veled, hogy sírtál, mikor láttad, hányan imádkoztak érted, vagy egy szá-modra fontos emberért az online imakörben?

Szoktad-e úgy figyelni az Úr asztalához já-ruló testvéreidet, hogy hálát adsz mindegyikért, mert ők azok, akik imádkoztak érted, amikor nagy betegségben vagy nyomorúságban voltál?

Elgondolkoztál-e valaha azon, mekkora ha-talmat adott Isten a kezünkbe az imádság ál-tal, amivel nemcsak erre a földi életre, hanem magunk és embertársaink örökkévaló életé-re is hatásunk lehet? Jézus mondja: „Bizony, bizony, mondom nektek, hogy amit csak kér-tek az Atyától az én nevemben, megadja nek-tek.” (Jn 16,23)

Sokan érezhették már ezt a „teljes örömet” egy-egy meghallgatott imádság kapcsán, de a pillanatnyi hála elvezetett-e oda, hogy vágy-junk még többet imádkozni? Mi személy sze-rint milyen messze vagyunk még a „Szüntelen imádkozzatok!” elfogadásától?

Gyülekezetünkben a bibliakörökön kí-vül két imaközösségben is lehetőség van kö-zös imádkozásra. Kedd reggelként 7 óra-kor kezdődik gyülekezeti imaóránk, várunk ide mindenkit, aki szeretne testvéri közösség-ben az Úr előtt megállni, egy órát imádság-ban vele tölteni.

A Facebookon működő Egymás terhé-t hordozzuk imakör hiánypótló megoldásként jött létre a pandémia miatti korlátozások idején, de azóta is egyre növekvő létszámmal, nem

lankadó lelkesedéssel működik. (Az utóbbi időben egyre több olyan rendszerterjesztést ka-pok, hogy egy-egy imapost nézettsége az első héten meghaladta az 500-at.)

Milyen előnyökkel jár egy a közösségi mé-diában működő imaközösség?

- Ugyanannak az imádságnak az elmon-dásával, napi szinten lehet együtt imádkoz-ni gyülekezetünk tagjaival, távoli rokonokkal, barátokkal, ismerősökkel.

- A csoportban megosztott imák elmondá-sával, egy akarattal állunk az Úr Isten színe elé, és élhetünk a közösen elmondott ima ha-talmas erejével.

- Lehetőséget nyújt az idős, beteg testvé-reknek, akik már nem tudnak gyülekezeti al-kalmakra eljárni, hogy imaközösségben legye-nek a gyülekezet számos tagjával, és korláto-zott életkörülményeik ellenére is még szolgál-ni tudjanak a közbenjáró imádságok elmon-dásával.

2026-ot egyházunk az imádság évének hirdette meg. Imádkozzunk azért, hogy mi-nél többen vágyjanak egyre többet imádkoz-ni, hogy imánkban egymásért közbenjárva ré-szesévé válhassunk az isteni szeretet áradá-sának. Komoly pozitív változások indulhat-nak meg keresztyén közösségeinkben, ha na-gyobb teret kap a gyülekezetek életében a kö-zös imádkozás.

*Kertiné Rózsa Anikó*

Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség  
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811  
Felelős kiadó: Németh Áron, lelkipásztor

Nyomda: Litográfia  
Készült: 120 péld.  
34. évfolyam 1. szám

[www.refnagyerdo.hu](http://www.refnagyerdo.hu)





*Családi karácsonyi istentisztelet*



*Fiatal felnőttek köre*



*Gyermekek karácsonyi műsora  
fél 9-kor*



*Gyermekek karácsonyi  
műsora fél 11-kor*



*Adventi zárandoklat*